

[Bertel Dahlgaard.]

lingen igennem, vil han se, at der vist ikke var nogen af ordførerne her i salen, som ikke også behandlede den anden side af sagen, som jeg havde fremdraget, nemlig spørgsmålet om ministerens fremtidige beføjelse. Man har naturligvis også i udvalget drøftet denne formelle side af sagen, og vi mente, der deri lå en sådan realitet, at der ikke kunne være nogen betænkelighed ved den her valgte fremgangsmåde.

(Kort bemærkning).

Heising: Jeg anser det for ret vigtigt, at der bliver skabt nogenlunde klarhed over, hvor meget eller hvor lidt der ligger i det forslag til folketingsbeslutning, der her behandles. Derfor skal jeg endnu en gang gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at der ikke heri kan siges at ligge bestemte direktiver for, efter hvilke retningslinjer udvalget skal arbejde, og der ligger heller ikke i den sidste bemærkning i forslaget til beslutning om, at tilskuddet fra vejfonden også ud fra en samfundsmæssig vurdering altid bør have tilstrækkelig økonomisk begrundelse, noget direktiv. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ved, at vi fra vor side hele tiden har hævdet, at der i den sag, som har givet anledning til hele postyret, spørgsmålet om Østifternes bygning, har været en efter vor opfattelse tilstrækkelig økonomisk begrundelse.

Endelig en slutbemærkning til det ærede medlem hr. Rager, som desværre ikke har gjort fremskridt under denne debat. Men det er nu blevet mig ganske klart, hvori det ærede medlems misforståelse ligger. Den ligger ganske simpelt i, at det ærede medlem hr. Rager ikke har gjort sig rækkevidden klar af den bemyndigelse, magistraten fik ved borgerrepræsentationens beslutning i 1954, hvor borgerrepræsentationen tiltrådte magistratens forslag om at erhverve, eventuelt ved ekspropriation, matr. nr. 334, Vester Vold Kvarter, som det hedder i det noget tørre fagsprog. Deri ligger nøglen til forståelsen af hele den senere udvikling.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg forstår udmærket godt de bekymringer, som det ærede medlem hr. Poul Møller gav udtryk for her fra taler-

stolen. Jeg har selv haft lejlighed til at fremsætte lignende under forhandlinger med mine gruppefæller, men efter det indlæg har jeg grund til atter at understrege over for den ærede ordfører for forslagsstillerne, at der ikke i det her foreslåede ligger noget som helst pålæg af nogen som helst art. Det så anderledes ud ved forhandlingernes begyndelse; efterhånden blev alt det, der for så vidt var noget bid i, pillet ud, og vi er nu nået til denne i og for sig intetsigende udtalelse, som skal bringe en, man kan måske sige harmonisk afslutning på en ganske ejendommeligt sag.

(Kort bemærkning).

Rager: Det ærede medlem hr. Heising gentog et citat fra 1954, som jeg før er kommet med, vedrørende den vedtagelse, der da skete i borgerrepræsentationen. Jeg citerede det så godt, at han ikke havde behøvet at gentage det. Jeg vil sige: der er ikke nogen misforståelse; dengang blev det vedtaget at bevilge penge og at opfordre overborgmesteren til at forhandle om rulling, ekspropriation, nedrivning, eller hvad der skulle forhandles om. Men det, der er tale om, er jo ikke dette, hvornår det er vedtaget at give overborgmesteren pengene.

Nej, det, der er tale om, er: hvornår blev det bestemt, at bygningen skulle nedrives og ikke rulles? Det blev først bestemt, som jeg har dokumenteret, og som det ærede medlem ikke har prøvet at modbevise, i 1956, og at det blev bestemt, ligger i, at overborgmesteren den dag sagde: der er endnu tid til at gøre indvendinger.

Jeg går ud fra, at det ærede medlem nu ikke kan finde mere galt i sine papirer.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Må jeg have lov til at sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at jeg forstår dette forslag til beslutning således, at udvalget vedrørende vejlovene er fuldkommen frit stillet med hensyn til, hvilke forslag det vil fremkomme med til sin tid vedrørende vejfondens penge.

Må jeg gentage mit spørgsmål til det ærede medlem hr. Paabøl, om det er partiet venstres stilling, at man bør ned sætte procenten for tilskud til vejfundsarbejder, som i øjeblikket er 85, eller er det kun det ærede medlems personlige opfattelse?